

LIBROBÄCK:

Påsköppet hos Lars Holm

Utgå från kolonilotterna vid observatoriet och fortsätt några hundra meter på stigen längs librobäckens vänstra sida så är du strax framme vid Lars Holms ateljé.

Lars Holm möter upp på parkeringen vid husbyborgsodlarnas kolonilotter och visar oss vägen. Leran sätter sig under skosulorna denna en av de första vårdagarna då det är blött i markerna.

– När vi skulle borra efter vatten på tomten fick vi ta oss igenom 36 meter lera. Borrkillen hade aldrig varit med om något liknande. Det här är ett bra ställe för en tegelfabrik om inte annat, säger Lars med ett skratt.

Det var Lars fru, Gun André, som för 30 år sedan såg att ett gammalt hus var till salu intill librobäcksravinen. Uppvuxen på Hällbygatan kände hon väl till området. Renoveringsbehovet var stort men läget var ju något utöver det vanliga.

Lars forcerar en lerig brant, rundar ett buskage och så är vi framme vid den nya linnestationen varifrån man ser ravinen

breda ut sig. Det är ett speciellt landskap. Bäckens slingerkrokar sig fram mot stan. Något rogivande sprider sig i kroppen med denna vy framför en.

– Jag tycker om Uppland som landskap. Upplandsslätten och åarna som meandrar sig fram. Jumkilsån och Hågaån. Allihop dom där. Det är naturskönt helt enkelt. Det är ju också hembygd och barndom för mig, säger Lars.

I paret Holm-Andréns hus bodde tidigare en konstnär vid namn Pekkila. Måleriet var den huvudsakliga brödfödan för Pekkila som dock aldrig rönt någon större framgång utanför bygden. Han var gårdsmålare och satsade på säkra kort.

– Här i provinsen är han säkert skitstor. Hans målningar hänger nog i många hus häromkring, säger Lars, som letat upp gamla målningar av Pekkila, en av dem med librobäcksravinen som motiv.

Om Pekkila finns en anekdot. Uppsalaslätten var betydelsefull för målarna förr i tiden. Pekkilas specialitet var att måla av slättlandskap in mot stan. Domkyrkan kunde ses till vänster i motiven och slottet till höger. På andra sidan stan fanns den mer framgångsrike konstnären Gusten Viderbäck med liknande motivkrets på reper-toaren. De kunde dock skiljas åt eftersom denne från sin sydliga position hade domkyrkan till höger i målningarna. Men när han började måla slättlandskap från librobäckhället blev Pekkila sur. Det var ju hans motiv! Nu hade båda kyrkan till vänster i målningen och kunde inte skiljas åt.

Lars Holm har tidigare arbetat inom teatern som dekormålare och scenograf. Det egna måleriet har vuxit fram vid sidan av. Sedan många år undervisar han också flera månader om året på olika konstskolor i Sverige och

Världen.

– Jag är inte så utåtriktad och tycker att alla måste se mina bilder. Men de är viktiga för mig. Jag har en stor glädje av att se vad det kan bli helt enkelt, vilka bilder som finns i mig. Vilka jag inte gjort. Jag är mest sugen på att se de där som jag aldrig har målat. De som jag inte vet hur de ser ut. Därför vill jag inte veta från början hur bilden kommer att sluta.

Vad händer då när du målat något som överraskar dig?

– Ja, till exempel om jag målar ett ansikte som får ett uttryck, när jag känner att jag får ett svar från målningen, att jag möter en blick som jag blir granskad av. Ett spännande möte. Det är något som tittar tillbaka och drabbar mig på något sätt. När målningen når ut. När det väcks lite tankar och frågor. Då tycker jag att jag lyckats.

Per Jonson

Ansikte

Det här ansiktet mötte jag i en nedlagd kolgruva på Svalbard. Där fanns ett rum, fullt av damm, nedrasat på sina ställen, kolsvart som natten med svallis på golvet. Jag kände att det var något på väggen – uppsatta bilder. Då tog jag upp kameran och smållde av en bild. Ett ansikte stirrade på mig. Inte just det här som jag målat men ganska likt. Det var något med riktningen på ansiktet och hur blicken kom ut. Det var konstigt. FOTO Sture Ekendahl.

Slumpen:

”På det sättet som jag arbetar med akvarellen så har jag på nått sätt blivit vän med slumpen. Jag utmanar på sånt sätt att jag inte har exakt full koll hela tiden. Gör man det för planerat kan det bli ett ganska dött måleri tycker jag.”

FacellFace 2009

Över 12000 besökte utställningen FacellFace i Orangeriet i Botaniska trädgården, som visade Lars Holms akvareller tillsammans med skulpturer av Lars Widenfalk. FOTO Stewen Quigley

Öppetider i påsk

6-9 april, kl. 11-16

Mer info:
www.larsholm.nu

Lars Holm

- Har akvarell som huvudsakligt uttryck.
- Har arbetat inom teatern som dekårmålare och scenograf.
- Är engagerad som snö- och iskonstnär på Icehotell i Jukkasjärvi.
- Undervisar sedan många år i akvarellmålning, bland annat vid Gerlesborgskolan i Bohuslän.

Mäklare Uppsala

Johan von Pongrácz

www.maklareuppsala.se